

een werk van menschen, niet al de voor-
treffelijkheden, voor welke een dergelijk
opstel vatbaar was, in zich vereenigde, en
dus nog eenige wijziging zoude kunnen on-
dergaan. De heer *Devaux* (die Staats-
Vlaanderen niet in de constitutie meent te
hebben aangetroffen) heeft hem dit kwalijk
afgenomen, en daarop heeft de spreker
deze zijne woorden weder ingetrokken, en
met *Devaux* ingestemd, dat de ondervin-
ding alleen de constitutie zoude kunnen
wijzigen. — Het onderhavig voorstel is zeer
ongunstig door de franschgezinden beoor-
deeld, en aangemerkt, als eene poging van
den heer v. d. *Weijer*, om weder op een
of ander ministerieel kussen te geraken.

Laatstgenoemde partij is beter tevreden
geweest met een derde voorstel van den
heer *de Blargues*, c. s. houdende, dat
het congres onmiddelijk zoude bepalen:
1° welke schadevergoeding het voor
Luxemburg wilde geven; en 2° wat het
ten aanzien van Maastricht en Staats-Vlaan-
deren, behoudens de constitutie, zoude
kunnen, of willen afstaan. De spreker
oordeelde, dat, volgens de ministeriele be-
loften, de diplomatie zeer kort van stof
had behooren te zijn, en dat omtrent dit
een en ander nog niets was beslist; — dat
men wellicht van eene volgende wetgeven-
de vergadering meer reukelijkheid ver-
wachtte, en dat het dus van belang was,
dat het tegenwoordige congres, ten aan-
zien dier aangelegenheden, onherroepelijk
besliste.

De vergadering heeft beprepen, dat het
best ware al die voorstellen te gelijk naar
de sectien te verzenden, ten einde men
daar uit eene algemeene voordragt zoude
kunnen bewerken.

Grooter bijval van de zijde der hevige
revolutionairen en franschgezinden heeft
het voorstel van den beruchten *de Robaulx*
gevoonden, inhoudende, dat daar, volgens
de constitutie, Antwerpen, Limburg en
Staats-Vlaanderen tot Belgie behooren, en
die landen geheel of ten deele door Hol-
landers zijn bezet, men die daar uit zal
drijven, en dan verder onderhandelen. Hij
heeft dit voorstel met zijne gewone hevig-
heid van uitdrukking, ontwikkeld, en zich
bijzonder beklagd over de laauwheid van
het ministerie, in het wapenen van de na-
tie; — hij heeft het vervaardigen van pie-
ken als volstrekt zonder eenig nut doen
voorkomen, en niet ten onrechte aangemerkt,
dat geen inwoner lust zoude hebben, om
zich, met eenen staak in den arm, te la-
ten doodschieten; hij heeft ook breed uit-
geweid over eene schijnbare onverschillig-
heid, welke ten aanzien van het bezit van
Staats-Vlaanderen werd aan den dag gelegd,
enz. enz. Ook dit voorstel is naar de sec-
tien verzonden.

Den 26sten is in het congres aangekon-
digd, dat de generaal *de Failly* in functie
zoude treden als minister van oorlog. —
De minister *de Saunage* heeft verklaard,
dat de wet op de burgerwacht zoo ge-
brekkelig was bevonden, dat zij noodwendig
moest worden gewijzigd. *Gendebien* heeft
zich beklagd, dat het corps der genie
zeer ter kwader ure was ontbonden, en
dat men bij een dreigenden oorlog meer
dan ooit ingenieurs behoefde; geen der mi-
nisterv heeft, bij ontstentenis van een mi-
nister van oorlog, gemeend te moeten an-
woorden. Daarop is beraadslaagd over het
ontwerp op de nationale belooningen. Het
voorstel, om sterren van eer uit te deelen,
is verworpen.

Den 26sten werd lord *Ponsonby* in Brussel
terug gewacht. — Het luiksche blad der
geestelijkheid dringt meer dan ooit aan op
de benoeming van vorst *Leopold*, en op
matiging, uit vreeze, dat onberadene stap-
pen de treurigste gevolgen voor Belgie zul-
len hebben.

De brusselsche associatie heeft besloten
een adres aan het congres te zenden, in-
houdende: dat, daar de onzekerheid de
menigte en de troepen zoo zeer verbittert,
dat zij niet meer zullen te bedwingen zijn,
het ministerie behoort te worden gelast,

om, binnen een kort tijdsbestek, de on-
derhandelingen, behoudens de integriteit
van het grondgebied en de onschendbaar-
heid der constitutie, te staken, of de vij-
andelijkheden te hervatten.”

(*Haarl. Courant.*)

ADVERTISSEMENTEN.

De Commissie ter inzameling van Pen-
ningen ten behoeve van het Fonds,
ter oprigting van den JAN VAN SPEIJKS-
TOREN te ECOMOND aan Zee, heeft de
eer de Ingezetenen dezer Kolonie te be-
rigten, dat zij in afwachting dat hare
nog niet beantwoorde Circulaires, bij haar
zullen zijn terug gekomen, (als wanneer
zij het genoeg zal hebben de gezamenlij-
ke opbrengst ter kennis van het Pu-
blik te brengen) inmiddels eenen aan-
vang zal maken met de inning der be-
reids aangeboden sommen, waartoe de
quittantien door den derden ondergetee-
kenden zullen worden afgegeven.

Zij neemt tevens deze gelegenheid
waar, de Ingezetenen, van dewelken de
Circulaires nog niet zijn terug ontvangen, uit
te noodigen, dezelve zoodra mogelijk, im-
mers voor het uiteinde dezer maand, ten
huize van den derden ondergeteekenden
te willen terug bezorgen.

Paramaribo den 6 Augustus 1831.

H. R. HAJUNGA.

E. L. VAN HEECKEREN.

EGBERT VAN EMDEN.

N. G. VLIET.

Aan de Surinaamsche Maatschappij van
Weldadigheid, is ingezonden door
den Heer ROLADOR, de Som van f 200-00,
zijnde het zuiver bedrag van deszelfs
kunst-voortooning op Zaterdag 30 Julij 11.
Het algemeen Bestuur der Maatschappij
voornoemd, heeft vermeend ook langs de-
zen weg, van die ontvangst te moeten
kennis geven; bij welke mededeeling ge-
voegd wordt, de hulde van dankbare er-
kenten.

De Algemeene Secretaris der
Maatschappij,

N. G. V L I E R.

Wordt bij publieke inschrijving aan
de meestbiedende, mits goedge-
keurd wordende, te koop aangeboden:

21 Balen Schoone KATOEN van Plan-
tagie l'Union, $\frac{1}{2}$ CRUICKSHANK.

De Katoen ligt in de Waag ter be-
zigting.

De inschrijvings-biljetten zullen ter Griffie
van den Hove van Civile en Crimi-
nele Justitie dezer Kolonie, worden aange-
nomen, tot Dingsdag den 9 dezer, des
voormiddags 12 uren, en zullen dezelve
op Woensdag daaraanvolgende, door Hee-
ren Gecommitteerde Raden worden ge-
opend.

Paramaribo den 6 Augustus 1831.

R. A. en J. CRUICKSHANK,
Sequesters.

BERIGT, EN LIJST VAN INTEEKENING.

Bij den Uitgever dezer Courant, is liggen-
de, een breedvoerig berigt van In-
teekening op een Werk getiteld: *De Land-
bouw in de Kolonie Suriname, voorafge-
gaan door eene Geschied- en Natuurkundige
Beschouwing dier Kolonie*, in twee deelen,
gr. 8vo met Kaarten en Platen, door M. D.
TEENSTRA.

De lijst van Inteekening, zal voor de
Ingezetenen dezer Kolonie, met primo
September e. k., gesloten worden.

Plantaadje-bewoners kunnen zich per
brief adresseren; wordende echter ver-
zocht naam, kwaliteit, woonplaats, enz.,
duidelijk te schrijven, ten einde in de
Alphabetische lijst der respectieve H. H.
Inteekenaren, welke vóór het Werk zal
worden geplaatst, zoo veel mogelijk alle
drukfeilen en misstellingen voor te komen.

Paramaribo den 3 Augustus 1831.

Mengelwerk.

OVERGENOMENE DENKBEELDEN, ANEC- DOTEN EN UITTREKSELS.

In het jaar 1497, heeft de Raad der stad Heil-
bron, in den vijver aan de stad behorende,
een Snoek gevangen, die achter de ooren, een
ring had, welke zoodanig begroet was, dat
die naauwlijks nog even kon gezien worden,
op denzelfden, was in het Grieksch, het volgende
te lezen:

*Ik ben de Fisch, die het eerst, onder
alle de Visschen, in den vijver is gezet,
door de handen van den Vorst Freder-
rik, op den vijfden dag van October.*

Deze Snoek was nu, blijkens het jaargetal
op den ring van 1230, twee honderd zeven en
zestig jaren in den vijver geweest, en had in
dezen verwonderlijken langen leeftijd, het even
verwonderlijk gewigt, van drie honderd en vijf-
tig ponden, bij eene lengte van negentien voe-
ten verkregen.

(*Uitkens, de volmaaktheden van den
Schepper.*)

In de Forth kreek bij Higgins newk in Schot-
land, is een Paling van de gewone soort (*Mu-
rena Anguilla*) gevangen, van een buitenge-
wone grootte: — 18 engelsche voeten lang, den
omtrek twee voeten.

Indien de aalen, volgens den heer *de Sept
Fontaines*, in tien jaren slechts acht duimen
in lengte toenemen, zoude deze 170 jaren oud zijn.
(*Nieuwe kunst en letterbode 1822.*)

In het jaar 1733, vond *Groeberg* eene le-
vendige Pad, in een digte en vaste steen zitten: —
zij was grijsachtig zwart, op den rug min of
meer gesprekeld, aan den buik ligter van
kleur: — toen *Groeberg* haar met een stokje
aan den kop raakte, trok zij de oogen te za-
men, even of zij sliep. — Doch zoodra hij den
stok terug trok, opende zij allengs de kleine ronde
oogen weder, . . . hij bespeurde vervolgens,
dat haar mond geen opening had, maar met
een geelachtig vlies overtoegen was — uit dien
hoofde, beproefde hij het denzelfden met den
stok te openen, maar dat wilde niet geluk-
ken, — ten laasten drukte hij haar met den
stok op den rug, waarop zij helder water loo-
pen liet, en dadelijk stierf.

In de Memoires de l'Academie de Paris van
1719, vind men de beschrijving van een Padde,
gevonden in den stam eens ouden olmenbooms,
die geen opening had, zij leefde nog, en was
gezond.

Een andere Pad ontdekte men in 1731, bij
Nanci, in het binnenste van een eikenboom,
zonder dat men ergens, eene zichtbare ingang
tot hare woning kon gewaar worden; — uit de
grootte van den boom, maakte men op, dat het
dier er ten minste 80 à 100 jaren, in had ge-
huisvest.

Dr. *Johannes Nardins* te Florence, vond een
Slang in een blok marmer.

Toen *Peijssonnell*, lijfarts des Konings van
Frankrijk, te Guadeloupe een put liet graven,
vonden de werklieden levende Kikvorschen in
de rotsachtige aardbeddingen, die, in allen op-
zigten, met de gewone Kikvorschen, overeen
kwamen.

Reeds in de 15de eeuw, vond men onder de
regering van Paus *Martinus V*, bij het dorp Meu-
don in Latium, eene in steen beslote Padde.

Le Cat meent te moeten aannemen, dat een
bevruchte ei, bij toeval, in een kleine ruimte
gekomen, en hier onderscheidene, wellicht hon-
derde en duizende jaren, bewaard gebleven was,
tot dat hetzelfde, insgelijks, bij toeval, door een
vermeerderde warmte graad, was uitgebroeid
geworden. — Een met vernis bestreken vogel ei,
bleef eeltelijke jaren goed.

(*Ballensted, waarnemingen uit de
voorwereld.*)

Ik rade de reizigers, die lange reizen zullen
ondernemen, zich van eene provisie verniste
eijeren te voorzien.

Naar het algemeen gezegde, zoude het in den
archipel voldoende zijn, een der land schild-
padden, in een vertrek te zetten, om de vlooiën
geheel te verdwijnen, zij werpen zich in menigte,
en met een soort van woede en drift, in den
bek der schildpadden, dien deze, uit hoofde
der warmte, openhoud, en naar mate zij zich
hier neder zitten, zwelgt zij die door, en ein-
digt met de geheele menigte, in weinige dagen
te vernielen.

(*Sonnini, reize naar Griekenland.*)

Hadden wij zoo iets in Suriname, tegen de
musquiten, patalluizen en mampieren, wat
een zegen!